

Biskopsvigning i Tromsö

I fornkyrkan förekom det att man vigde en "motbiskop", därför att den valde ordinarie biskopen var heretisk (lärde falskt) och inte ville låta sig tillrättavisas. I stället för att bryta sig ur och lämna kyrkan gjorde man på detta sätt. I nordiskt sammanhang har detta sin parallell, när den sjunde "motbiskopen" vigdes i Tromsö lördagen den 24 mars vid det som somliga skulle kalla för en irreguljär vigning. Den förste "motbiskopen" var biskop Børre Knudsen, som vigdes 1997 i nordnorska Kautokeino som en konsekvens av abortfrågan. Den andre "motbiskopen" var biskop Arne Olsson, som i februari 2005 vigdes inom Missionsprovinsen pga. prästvigningsslopptet.

T F GENERALSEKRETERAREN i Norsk Samemisjon pastor Thor Henrik With avsåde sig härom året tillsynen av sin biskop i Trondheim p g a frågan om homosexualitet och samkönade äktenskap. Av biskop Roland Gustafsson blev han nu i mars vigd till biskop Børre Knudsens efterträdare för att utöva biskoplig tillsyn till att börja med över tre "valgmenigheter", församlingar, som alla tre har tillkommit p g a av de tre olika ovannämnda orsakerna: abortfrågan, homosexfrågan och frågan om prästvigningsslopptet och behovet av goda präster. Dessa tre församlingar, i Tromsö, Balsfjord och Kautokeino, som har format begyn-

nelsen till ett nordnorskt stift, har enhälligt kallat pastor Thor Henrik With till sin biskop.

BISKOP WITH HAR många rötter i det område, där han nu fått tillsynsansvar. Uppvuxen i norska finnmarken bland en majoritet av samer och med en far som blev ledare för Norsk Samemisjon och senare biskop i Bergen, har biskop With själv under en lång rad år arbetat bland samer på Nordkalotten ända in mot ryska Murmansk. Många samers förtroende för biskop With syntes tydligt vid vigningen på Fjellheims bibelskola i Tromsö, där samernas blå-/röd-/orange-färgade dräkter utgjorde ett tydligt inslag.

Vid vigningen assisterades missionsbiskop Roland Gustafsson av tre biskopar: biskop Matti Väisänen från Finland, biskop Jobst Schöne från tyska SELK och ärkebiskop Walter Obare från Kenya. Deras närvaro tydliggjorde den världsvida kyrkans närvaro och bekräftelse av det som skedde däruppe. De tre valgmenigheterna är inte en del av Missionsprovinsen i Sverige och Finland men står den nära och hade av den bitt om hjälp med vigningen på det sätt som skedde.

EFTER VIGNINGEN PÅ lördagen predikade den nyvigde biskopen liksom i söndagens högmässa. Här blev det tydligt för alla att man till biskop fått

en Ordets förkunnare av ovanligt slag. Guds ord blev förkunnat med makt och myndighet, Kristi evangelium mot bakgrund av en omutlig gudomlig lag. Efter vigningen framfördes två särskilt viktiga hälsningar. "Åldermannen" i Balsfjord läste upp ett brev från biskop Børre Knudsen, som p g a svår sjukdom inte kunde närvara, en hälsning med en uppmuntrande och uppfordrande maning. Pastorn i Missourisynoden, teol. dr. Charles Evanson, bosatt i litauiska Klaipeda, läste upp ett brev från Missourisynodens president ("ärkebiskop") Matthew Harrison, som markerade en samhörighet mellan Skandinavien och USA:s lutherska kristna församlingar.

VID FESTMIDDAGEN I den fullsatta festsalen serverades den av så många uppskattade samiska nationalrätten bidos. Många tal och hälsningar framfördes. Särskilt minnesvärt var biskopskommitténs ordförandes, förre rektorn Johannes Sørensen, välkomsthälsning till högtiden. Även en hälsning från Kyrkliga Förbundets ordförande Jan-Erik Appell framfördes av undertecknad, som inte kan komma ifrån att han varit med om en kyrkohistorisk händelse till stor uppmuntran för många mitt i en ofta deprimerande utveckling inom kyrkorna i Norden.

Bengt Birgersson

Foto: Boe Johannes Hermansen